

Da der dog kun undtagelsesvis vil være Spørgsmaal om at yde Understøttelse til Saadanne, er Afgjørelsen heraf henvist til Finantslovene.

III. Lige overfor dem, der den 1ste April 1887 eller senere ere blevne Bestemmelserne af 10de Mai 1869 underfattede, er der, som ovenfor oplyst, udtrykkelig reserveret Ret for Driften til at fordrø, at de gaa ind under en ny fælles Pensjonsordning, og de ere derfor foreslaaede tilpligtede at underkaste sig Pensjonsreglerne i § 9. Vilkaarene maa blive de samme som dem, der tilbydes de under II. Henhørende, bortset fra, hvad der er bestemt dér om det inden den 1ste April 1887 Opsparede. Særlig fremhæves, at ogsaa 3die Stykke af Affnit II. er gjort anvendeligt paa de under nærværende Affnit omhandlede Ansatte; hertil er der saameget mere Anledning, som der blandt dem findes overordnede Funktionærer ved de til de sjællandske Baner overgaaede Postdampstøbsfarter, hvilken Klasse hidtil ved Afgang fra Tjenesten regelmæssig har erholdt Understøttelse bevilget paa Finantslovene.

IV. Den her opstillede Hovedregel — at alle Funktionærer, for hvis Alderdomsforsørgelse der hidtil Intet er gjort, med den eventuelle Lovs Strafftræden skulle behøve at erhverve Pensjonsret — er formentlig en nødvendig Konsekvens af Bestemmelserne i Lovforlagets § 9; men da dens Anvendelse ikke vil være i Stand til at forhindre, at navnlig de ældre af dem komme til at lide Nød efter deres Afstedigelse, tilføjer disse Bestemmelseres Diemed saavel som den i senere Aar fulgte Praxis, at der maa kunne raades noget Bød paa Pensionernes Utilstrækkelighed gennem Understøttelser, hvis Tilbeding det af praktiske Hensyn er foreslaaet at overlade Indenrigsministeren indenfor nærmere angivne Grændser.

ad § 11.

Af det ovenfor angaaende Pensjonsindretningen Udviklede vil det formentlig være klart, at det ikke vil være rigtigt at danne en selvstændig Pensjonskasse, hvis særlige Bestyrelse med deraf følgende administrative Vidtløftighed og dermed forbundne Bekostning kun kunde forsvares, hvis Pensjonsindretningens Opgave var den, til enhver Tid at være i Stand til at lade Indtægterne dække Udgifterne, men naar det anerkendes, at Statsbanedriften, ligesom den er pligtig til enhver Tid at sikre sine Funktionærer tilstrækkelig Løn, saaledes ogsaa bør sørge paa passende Maade for deres Alderdoms- og Enteforsørgelse, selv om det Bidrag, der

hertil oprindeligt er tænkt ydet af Driften, ikke maatte vise sig tilstrækkeligt, bortfalder enhver Grund til at indrette en selvstændig Pensjonskasse, og det mest Hensigtsmæssige vil uden Tvivl være at lade Driften aarlig udrede de Pensioner m. v., som ville være at yde.

De Pensioner m. v., som ville være at udrede til dem, som bevare deres Pensjonsrettigheder efter den sjællandske Pensjonskassens Statuter mod at opfylde de dem efter samme i Retning af Bidrag m. v. paahvilende Forpligtelser, bør da rettest ligesaa vel som de andre Driften paahvilende Pensioner udredes af Driften, og det er derfor foreslaaet at bemyndige Indenrigsministeren til at have den sjællandske Pensjonskasse efter Overenskomst med Kassen Bestyrelse, hvilken Bemyndigelse Ministeren alt har sat sig i Stand til at benytte, jfr. hvad ovenfor er bemærket om Indholdet af de under 29de Marts 1887 approberede nye Statuter for Kassen.

Naar Driften saaledes udreder de i Aarets Løb forfaldende Pensioner m. v., bør ogsaa de Bidrag, som af Funktionærerne, hvad enten de ere forhenværende Interessenter i den sjællandske Pensjonskasse eller ikke, skulle ydes gennem Afkortning i Lønnen, føres til Indtægt for Driften, og bør disse da fortrinsvis anvendes til Dækning af Udgifterne ved Udredelsen af Pensioner m. v.

Som ovenfor oplyst, er der ved den sjællandske Pensjonskasse en forholdsvis betydelig Beholdning af Fonds, og af dette Beløb i Forbindelse med, hvad der maatte tilfalde Driften efter Forlagets § 10, synes det rettest indtil Videre at danne et Reserver-Pensjonsfond, som formentlig at burde forvaltes af Finantsministeren, og som kunde bruges til eventuelt at komme Driften til Hjælp ved Udredelser af Pensioner m. v.

Hvis det i de kommende Aar skulde vise sig, at de i Lønnen indeholdte Bidrag i Forbindelse med det fra Driftens Side forudsatte Bidrag stadig ere tilstrækkelige til at udrede Aarets Pensioner, saaledes at der ikke bliver Brug for Bidrag af Reserve-Pensjonsfondet eller kan antages fremtidig at ville blive Brug herfor, vil det formentlig være tidnuet at tage Bestemmelse om en forandret Anvendelse af dette Fond.

ad § 12.

Denne Bestemmelse er svarende til, hvad der gjælder ved flere andre større Institutioner, jfr. ogsaa § 14 i Lov af 20. November 1876 om Pensionering af Underbefalingsmænd og Menige samt de med disse Klasser Tilføjede af Hæren og Søværnet. En lig-